

Sygn. akt II Ka 325/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Waldemar Cytrowski

Sędziowie : SSO Ewa Miastkowska

SSO Agata Wilczewska - spr.

Protokolant : st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale B. K. Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2013r.

sprawy **S. S. (1)**

oskarżonego z art.63 ust.1 i art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 29 sierpnia 2013r. sygn. akt IIK 1820/12

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.66§1i2k.k. w zw. z art.67§1k.k. warunkowo umarza, na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata, postępowanie karne wobec oskarżonego S. S. (1) o zarzucany mu w punkcie 1 czyn z art.63ust.1 ustawy z dnia 29.07.05r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz o zarzucany mu w punkcie 2 czyn, przy czym przyjmuje, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 62ust.1 i 3 ustawy z dnia 29.07.05r. o przeciwdziałaniu narkomanii; na podstawie art.67§3k.k. w zw. z art.49§1k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500zł (pięćset złotych); jako podstawę orzeczonego wobec oskarżonego przepadku w miejsce art.70ust.1 ustawy z dnia 29.07.05r. o przeciwdziałaniu narkomanii wskazuje przepis art.100k.k.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym od opłaty za obie instancje.

A. W. C. E. M.

Sygn. akt II Ka 325 /13

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2013r. o sygn. akt II K 1820/12 Sąd Rejonowy w Koninie uznał oskarżonego S. S. (1) za winnego tego, że:

- w dniu 08 października 2012r. w miejscowości S. w gminie S. w piwnicy domu jednorodzinnego wbrew przepisom ustawy uprawiał sadzonki konopi indyjskiej inne niż włókniste w ilości 11 sztuk tj. popełnienia przestępstwa z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. i za to na podstawie art. 63 ust. 1 cyt. ustawy wymierzył oskarżonemu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności,
- w dniu 08 października 2012r. w miejscowości S. w gminie S. w piwnicy domu jednorodzinnego wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany o łącznej wartości 8,5693 grama tj. popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 cyt. ustawy wymierzył oskarżonemu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd Rejonowy połączył oznaczone kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby dwóch lat, a w okresie próby oddał oskarżonego (na podstawie art. 73 § 1 k.k. pod dozór kuratora sądowego).

Wyrokiem tym na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w ilości stu stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę dziesięciu złotych.

Powyższy wyrok zaskarżony został przez obrońcę oskarżonego w całości na korzyść oskarżonego S. S. (1). Na podstawie art. 438 pkt 1,2,3,4 k.p.k. obrońca oskarżonego zarzucił temu wyrokowi rażącą niewspółmierność kary w postaci orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych określając wysokość stawki na kwotę 10 zł - w sytuacji, gdy zachodzą przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania karnego opisane w art. 66 § 1 k.k. W oparciu o powyższy wyrok obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania karnego.

### ***Sąd odwoławczy zważył co następuje.***

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadna i doprowadziła do wydania orzeczenia o charakterze reformatorskim.

Słusznie podnosi skarżący, że w przedmiotowej sprawie zostały spełnione przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego.

Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Ponadto warunkowe umorzenie postępowania możliwe jest wówczas, gdy sprawca dopuścił się przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat trzech (art. 66 § 2 k.k. ).

W ocenie Sądu odwoławczego w ustalonym przez Sąd I Instancji stanie faktycznym, który nie jest kwestionowany przez obronę i nie budzi też żadnych wątpliwości Sądu odwoławczego, wyżej wymienione warunki zostały spełnione.

Skoro zastosowanie tej instytucji musi być poprzedzone stwierdzeniem winy sprawcy i brakiem wątpliwości co do okoliczności popełnienia przestępstwa to należy wskazać, że zebrany materiał dowodowy potwierdza, że oskarżony S. S. (2) w piwnicy domu jednorodzinnego wbrew przepisom ustawy uprawiał sadzonki konopi indyjskiej inne niż włókniste w ilości 11 sztuk oraz wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany o łącznej wartości 8,5693 grama.

Wina oskarżonego i społeczna szkodliwość popełnionych przez niego czynów nie są jednak znaczne. Oskarżony jest człowiekiem młodym, który przeżył wypadek komunikacyjny, jest osobą niepełnosprawną i jak wynika z jego

wyjaśnieniu konopie indyjskie hodował na własny użytek, gdyż ma problemy zdrowotne. Społeczna szkodliwość tych czynów, wzięwszy pod uwagę fakt, że oskarżony hodował sadzonki i posiadał susz na własny użytek, mając też na uwadze nie dużą ilość tych sadzonek i nie dużą wagę posiadanej marihuany, również nie jest znaczna.

Niewielka ilość posiadanych przez oskarżonego środków odurzających w postaci marihuany pozwalała zresztą w ocenie Sądu odwoławczego przyjąć, że czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.05r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd odwoławczy przyjął bowiem, że oskarżony posiadając środek odurzający w postaci marihuany o łącznej wartości 8,5693 grama, dopuścił się czynu, który stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.05r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

"Wypadek mniejszej wagi" to przestępstwo zawierające znamiona typu podstawowego, które ze względu na okoliczności czynu i cechy sprawcy zasługuje na łagodniejsze w porównaniu z typem podstawowym ustawowe zagrożenie karą.

W ocenie Sądu odwoławczego posiadanie 8,5693 grama marihuany jest wypadkiem mniejszej wagi w rozumieniu art. 62 ust. 3 cytowanej ustawy. W literaturze podnosi się, że dawką pozwalającą na odurzenie jednej osoby jest 0,5 grama marihuany (zob. T. Koziół, Znaczna ilość środka odurzającego, Prokura i Prawo, 2010, Nr 11, str. 70). Ze suszu, który posiadał oskarżony (pomijając fakt, że marihuana ma różną jakość) otrzymać by można 17 dawek pozwalających na odurzenie. W orzecznictwie jako ilości nieznaczne środków wskazuje się do 10 g marihuany (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 29 września 2005 r., II AKa 217/05, Lex, nr 166004). Ponadto orzecznictwo sądów powszechnych i doktryna nakazują, przy

uznaniu konkretnego czynu za "wypadek mniejszej wagi" oceniać – poza ilością posiadanego środka – uwzględnić także okoliczności związane z osobą sprawcy, opinie o nim, poprzednią karalność, zachowanie się przed popełnieniem przestępstwa i po nim itp. Biorąc pod uwagę okoliczność dotyczące osoby sprawy oraz sposób jego zachowanie przed i po popełnieniu przestępstwa, zwłaszcza fakt, że przyznał się do zarzucanego mu czynu, wskazując, że posiadał susz marihuany na własny użytek Sąd odwoławczy przyjął, iż zarzucany mu w pkt 2 czyn stanowi występki mniejszej wagi w rozumieniu art. 62 ust. 3 wyżej cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oczywiście oskarżony dopuścił się czynów, które są sprzeczne z normami prawnymi i godzą w dobro jakim jest zdrowie publiczne i życie. Jednak sposób i okoliczności popełnienia przez oskarżonego tych czynów, motywacja oskarżonego, sprawiają że stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu nie jest znaczny. Podkreślenia wymaga, że oskarżony hodował marihuanę, bo zażywa ją dla uśmierzania dolegliwości psychicznych i bólowych, związanych z doznany wypadkiem.

Zachodzi też w ocenie Sądu uzasadnione przypuszczenie, że oskarżony mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegać porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Należy zauważyć, że oskarżony nie był też dotychczas karany.

Z uwagi na fakt, że przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat trzech, a przestępstwo z art. 62 ust. 3 karą pozbawienia wolności do roku w przedmiotowej sprawie została również spełniona przesłanka konieczna dla zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania, a dotycząca górnej granicy ustawowego zagrożenia.

Mając wyżej wymienione okoliczności na uwadze, w oparciu o przepis art. 66 § 1 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k., Sąd odwoławczy warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie karne o przypisane mu czyny z art. 62 ust. 1 oraz art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r na okres 2 lat próby. Mając natomiast na uwadze treść art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł.

W związku z orzeczeniem o warunkowym umorzeniu postępowania Sąd odwoławczy wskazał jako podstawę prawną orzeczonego przepadku środków odurzających art. 100 k.k. zamiast art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, który może być podstawą orzeczenia przepadku środka odurzającego tylko w razie skazania za przestępstwo a nie w razie zastosowania środka związanego z poddaniem sprawcy próbie, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Reasumując, uwzględniając apelację obrońcy oskarżonego oraz nie znajdując innych podstaw do zmiany bądź uchylecia zaskarżonego wyroku, a branych pod uwagę z urzędu, na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. Sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.

Przy zwolnieniu oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za obie instancje Sąd uwzględnił trudną sytuację materialną oskarżonego przyjmując za podstawę tego rozstrzygnięcia art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. 1983, Nr 49, poz. 223 z późn. zm).

A. W. C. E. M.